

הוכן ע"י כולל עיין הדר

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

עבודה זרה דף ס"ה ע"א

השוכר את הפועל למלאכה, ואמר לו להעביר חבית יין נסך, האם שכרו מותר?

כשאמר לו כשגמר עבודתו (לעיתותי ערב)	כשאמר לו קודם שגמר עבודתו	
שכרו מותר ²	שכרו אסור ¹	שכרו למאה חביות במאה
שכרו מותר	שכרו מותר ³	שכרו לחבית חבית בפרוטה

כמה מזונות יכולים החמר והשוכר להניח על החמור באופנים דלהלן, בלי לעכב זה על זה?

כשלא שכיח למזבן	כששכיח מיום ליום	כששכיח למזבן כל שעה	
מזונות של כל הדרך	מזונות ליום אחד	מזונות ליום אחד	החמר
מזונות של כל הדרך	מזונות של כל הדרך	מזונות ליום אחד	השוכר

עבודה זרה דף ס"ה ע"ב

האם מותר למוכר היין לשפוך היין לנודות של העכו"ם, ולהעבירם את הנהר?

כשלא רוצה בקיום הנודות ⁴	כשרוצה בקיום הנודות	
אסור	אסור	כשאינו מעבירים בחינם בנהר בכל עת
מותר	אסור	כשהנהר שלו ומעבירים בחינם בכל עת ⁵

¹ עיי' בתד"ה טעמא, שהקשו למה לא תירצה הגמ' דמתניתין כרשב"א שאמר ימכר כולו חוץ מדמי יין נסך שבו, וגם כאן כל שכרו מותר חוץ מאותה פרוטה. ובב' תירוצים הראשונים ס"ל לתוס' דאיה"נ לרשב"ג מותר, רק שהעדיף להעמיד כרבנן, או באופן שכל שכרו מותר. ובתי' השלישי כתבו, שבשכר שדרך לקחת מהעכו"ם גם רשב"ג מודה לאיסור.

² דכבר נתחייב לו כל שכרו קודם העברת החבית, ועיי' בתד"ה הא.

³ דיש בכל שכרו רק פרוטה אחת אסורה, ואת אותה פרוטה יזרוק או לא יקחנה מהגוי.

⁴ כגון שהתנה עמהם שגם אם יקרעו נודותיהם לא יתן להם חזרה החביות. או שיש להם עוד כלי לתת את היין אם יקרע הנוד.

⁵ דבאופן זה אין הוא טורח בעבורם להעביר להם את הנהר, דתמיד הם עובדים בו בחינם, או עיי' שכבר הקדים לומר לספן כן מעיקרא, או שנותן להם סימנים למסור לו.

הוסן ע"י סוכל עיין הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים • מיקוד 91430

טל/פקס 6515004 (אחה"צ) daf@dafyomi.co.il

עבודה זרה דף ס"ה ע"ב

מינים דלקמן שנשפך עליהם יין נסך, מה דינם?

בתנאים ותמרים ⁶ , וחיטים	בענבים	
אסור בנותן טעם ⁷	ידיחם ומותרים	שלמים
אסור בנותן טעם	אסור ⁸	מבוקעים

כלאים הניכר⁹, באופנים דלהלן, מה דינו? [תד"ה הרי].

במרדעת חמור	בבגד רגיל	
אסור מדרבנן ¹⁰	אסור מדאורייתא	להעלותן עליו
מותר ¹²	אסור מדרבנן ¹¹	להציען תחתיו

⁶ תאנים ותמרים הם כמו ענבים מבוקעות, אמנם דוקא בלחים, אבל ביבשים הוי נותן טעם לפגם ומותר - וכמעשה בייתוס וכו'.

⁷ דשונה חיטים מענבים, היות שיש להם סדק טבעי, ודרכו נבלע היין.

⁸ ועיי לקמן בדף ס"ו ע"א, אם דוקא בנותן טעם.

⁹ אולם אם אינו ניכר, אפי' במרדעת לחמור אסור, דשמא יטעה ויקח ממנו תלאי לבגדו.

¹⁰ ואינו אסור מן התורה כיון שהוא קשה ולא מחמם, אולם מדרבנן אסור אפי' להוציא עליה את הזבל.

¹¹ מדאורייתא מותר, דכתיב לא יעלה עליך, אבל אתה מותר להציעו תחתיד, ורבנן גזרו אפי' בעשר מצעות - שמא תכרך נימא על בשרו.

¹² ובכו"א צריך להזהר שלא יגע בבשרו.